

[Krag.]

jeg ogsaa, at man kan faa Ørenlyd for eventuelle Ændringer, som retter paa dette Forhold.

Ministeren begrundet den overordentlig vidtgaende Beføjelse, som han her kræver, med, at det er meget lettere for ham at skaffe den fornødne sagkyndige Bistand — jeg gaar ud fra, at det gælder saavel Afgørelsen af, om en Byplan er ønskelig, som Enkeltheder i en saadan Plan —, end det er for den enkelte Kommunalbestyrelse. Det er muligt; men der kan dog ikke deri ligge en virkelig Begrundelse for at kræve en saa vidtgaende Beføjelse og den kommunale Myndighed saa fuldkommen sat til Side, for hvis den højtærede Minister raader over den omfattende Sagkundskab, hvad han efter min Mening let kan sikre sig, saa kan han jo stille den til Disposition for de vedkommende kommunale Myndigheder.

Jeg har ved saa mange tidligere Lejligheder set den højtærede Minister staa som Keruben med Flammesværdet ved Indgangsporten til det kommunale Selvstyres Borg og formene enhver, som vilde pille derved, søge at luske sig indenfor, Adgang. Nu viser det sig, at den højtærede Minister slaar Porten op paa vid Gab, for længst har sænket Sværdet og selv drabeligen gaar ind for at tilintetgøre det kommunale Selvstyres Drage i denne Sag. Jeg forstaar ikke, at man vil gaa saa vidt over for dette Selvstyre, som dette Forslag er Udtryk for, og vi kan jo være enige om, at i dette Spørgsmaal, det vil altsaa sige med Hensyn til, hvorledes hele den eventuelle Udvidelse af Byomraadet, Vejanlæg, Bebyggelse o. s. v. skal formes i den kommende Tid, dèr tages hele den besluttende Myndighed fra Kommunalbestyrelserne og overdrages til Indrigsministeren med det Resultat, at paa dette for somme Bysamfund og maaske ogsaa for somme Sognekommuner betydningsfulde Omraade tilintetgøres det kommunale Selvstyre fuldt og helt.

Nu kan jeg nok forstaa, at den højtærede Minister med Blikket vendt mod Sagens Forhistorie og de Resultater, som den hidtidige Lovgivning har bragt, anser det for en Nødvendighed paa dette Omraade at faa Hals- og Haandsret over Kommunerne og faa Adkomst til at fjerne det kommunale Selvstyre fuldstændigt, men jeg synes dog ikke, at Erfaringerne paa nærværende Tidspunkt er af den Art, og at der er Sandsynlighed for, at vi kommer til at staa over for saa talrige og betydelige Problemer rundt i Danmarks Købstæder og

Sognekommuner, saa der er Grund til at gøre Indgrebet saa voldsomt.

Saa vender jeg tilbage til et Spørgsmaal, jeg tidligere har diskuteret med den højtærede Minister, nemlig det Spørgsmaal, om det ikke er rimeligt, naar man paa dette eller hint Omraade vil gribe saa afgørende ind i Kommunernes Forhold, at man da hører de landsomfattende kommunale Organisationer. Jeg husker, med hvilken Styrke og Saglighed den højtærede Minister ved alle Lejligheder, som angik Kommunerne, har rejst dette Krav i svundne Dage og ogsaa har faaet det opfyldt. Derfor synes jeg, et saadant Hensyn ogsaa for nærværende kunde udvises, saaledes at man fik Erfaringer med Hensyn til, hvorledes man i Repræsentationerne for samtlige Kommunalbestyrelser ser paa dette Spørgsmaal. Men det kan være, de er hørt, det ved jeg ikke, det er muligt, de er det; i saa Tilfælde vil vi jo kunne faa Oplysning derom af den højtærede Minister.

Men samtidig med at den højtærede Minister forlanger saa vidtgaende Beføjelser, som Tilfældet er her, synes jeg, at han til Tider paa en mærkelig Maade viger tilbage for Konsekvenserne af det Krav, han her har rejst. I § 1, sidste Stykke, siges der f. Eks., at hvis Ministeren paalægger Kommunalbestyrelserne at udarbejde og gennemføre en Byplan — jeg maa gaa ud fra, at det ogsaa gælder i de Tilfælde, hvor Ministeren lader Byplanen udarbejde og gennemføre paa Kommunens Bekostning —, da kan der ikke mod vedkommende Kommunalbestyrelses Beslutning paalægges den at gennemføre de i § 2 indeholdte samtlige Bestemmelser, men kun dem, der kommer ind under Numrene 1, 2 og 3. Punkt 1 drejer sig om Vejes Beliggenhed, Retning og Bredde, Byggelinier og Hjørneafskæringer o. s. v. Punkt 2 om Beliggenhed af Torve og andre til almindelig Færdsel bestemte Pladser og Punkt 3 om Beliggenheden af Spor og Ledningsanlæg. Det er altsaa de Punkter, den højtærede Minister i det Tilfælde, jeg her har nævnt, kan træffe Bestemmelse om, derimod ikke med Hensyn til alle de øvrige Punkter.

Her vil jeg navnlig pege paa Punkterne 4 og 5. Punkt 4 drejer sig om Beliggenheden af offentlige Bygninger og Anlæg, derunder Sports- og Legepladser, Flyvepladser, Havnearealer, Lystanlæg, Parker samt Kirkegaarde, og Punkt 5 om Bebyggelsesarter og deres Fordeling paa Omraadet, derunder i Henseende til Benyttelse, saasom til Bolig-, Forretnings- eller Industri-